



Wzrost cen 1277 punktów przelicza się na 1000 punktów
miejsc na kwotę 334 333 dolarów amerykańskich
(7 429 957 zł) oraz system urządzeń karbowymiarowych na
kwotę 227 873 dolarów amerykańskich (6 478 960 zł).



Oryginalna umowa między miastem a rumistrzem Janem z Nowego Sącza.

Archiwum Państwowe
w Lublinie



My myj starego i nowego miasta Lublina razem ze wszystkimi i pojedynczymi starszymi cechów wszystkich i pojedynczymi rzemieślnikami oraz całe poispółstwo miasta Lublina, publiczne uznajemy niniejszym wszystkim i osobom, którym to pismo zostało przeznaczone i zgadzamy się na osławionego Jana rumistrza razem z Łukaszem Czynnikiem jego towarzyszem z Nowego Sącza do wykonania i powiększenia kanałów naszego miasta Lublina pod takim warunkiem, układem i rozporządzeniem: że pierwsze wspomniani mistrzowie powinni wykonać groble czyli zasy na rzecz Białej, a miasto powinno dać drzewo i faszynę oraz ziemię, a zaczynając od tej grobli miasto powinno wykopać przekop doprowadzający wodę i koryto własnymi nakładami albo drabarką, którym korytem powinny zostać poprowadzone bieg i nurt wody z tyłu ogrodu, pisarza mieszkającego. Z którego [to] miejsca dostarczenie wody sami mistrzowie, własnymi nakładami powinni wodę prowadzić w górę, a miasto powinno dać na te kanały wszelkie drzewa odpowiednie i [im] przydatne. Sami zaś mistrzowie jeżeli będzie potrzeba miedzi i żelaza powinni dostarczyć i dać, a wodę powinni doprowadzić do miasta, a sami mieszczanie przekop dla kanałów powinni wykopywać aż do miasta i wraz z bozą pomocą wodę będzie doprowadzona. Odtąd w pierwszej kolejności i przede wszystkim powinni dostarczać wodę w dwóch zbiornikach do środka miasta i w końcu powinni doprowadzić wodę do warzelni, a miasto powinno dostarczyć drzewa. Odtąd ci mistrzowie od jakiegokolwiek wazenia piwa na okres sześciu lat powinni mieć i otrzymywać sześć groszy pospółtych, obowiązujących w królestwie, rachuby zwykłej, polskiej z których sześć groszy od mających być dostarczanych słodów do młyna. Od jakiegokolwiek doprowadzonego słodu do młyna i na odwrót doprowadzonego jeden grosz zostanie przeznaczony i dany, a jeśli sami mistrzowie będą mogli doprowadzić słód tymże groszem powinni się cieszyć, tak samo od jakiegokolwiek miodu sami mistrzowie w okresie sześciu lat otrzymywać będą po jednym groszu, a po upływie zaś sześciu lat, tenże grosz ustąpią miastu w całości na zawsze, a gdy upłynie i skończy się [owe] sześć lat odtąd od jakiegokolwiek wazenia piwa od tegoż, kto będzie [je] wazzył cztery grosze dla miasta i dwa grosze dla samych mistrzów i ich prawnych następców na zawsze [wazący piwo] będą dawać i uszczać, z których cztery grosze powinno dostarczać miasto, aby słód został doprowadzony do młyna i odprowadzony w drugą stronę. Tak jeśli o ile ci już wspomniani rumistrzowie będą mogli ponadto dostarczać słodu dla doprowadzenia do młyna odtąd z własnych nakładów powinni naprawić. Po upływie zaś tychże sześciu lat jeśli coś w tychże kanałach zostanie zniszczone odtąd ci mistrzowie powinni [je] naprawić, pomimo tego samo miasto powinno dawać drzewo, miedź czyli mydło i żelazo, a rusznikarza i kowala zwolnić z prac, którą to naprawę mając tyle, ile roku na wiecze czasy powinno wykonywać drabarkę i oczyszczać koryto i rzekę. Podobnie w tymże miejscu gdzie woda jest w górę odciganą, tam od jakiegokolwiek tamże ogrodu i domu z powodu wybudowania kanałów, żadne opłaty nie powinny być uszczone miastu, lecz gdy wspomniani od wszystkich opłat, podatków i jakiegokolwiek innych ciężarów miejskich. Którzy [to] rumistrzowie i ich następcy powinni dostarczać i rozważać dogłębnie, aby mogli wynaleźć jakiś inny użytek w tymże kurcwie i rzecze po zdjęciu tychże kół, które wprawili w ruch w górę wodę, odtąd miasto dwie trzecie [nakładu] a sami mistrzowie trzecią część obraca na budowie i tak samo miasto dwie trzecie użytków [miedź będzie] a jedną trzecią będą mieli sami mistrzowie i ich następcy. Tak samo jeśli o ile będzie dostarczane [piwo] wody i jasy z nieszczen chcieliby mieć kanały w ich domach. Odtąd od przeświadczenia jednego pała jeden grosz i drugi grosz dla rumistrza [i] mistrzów dobrych i wystarczająco doświadczonych, któremu im się spodoba będą mogli sprzedać i wedle ich woli obrócić na użytek wedle [tego, jak] im lepiej i korzystniej będzie się wydawać. A na wiarę i świadectwo oraz moc, [jak] [i] na wieczną trwałość nasza pieczęć obecnie została przywieszona. Zdziałane i dane w Lublinie, w ratuszu naszym lubelskim, w najbliższy piątek przed świętym Walentym, roku Pańskiego tysiąc pięćset szóstego.

Źródło: Ośrodek Brama Grodzka. Tear NN, Archiwum Państwowe w Lublinie, dr Marcin Pyciel







Опис об'єкта:

Прягокутний, довгий, темний, з текстурою дерева. Довжина: 2,5 м, ширина: 0,3 м, висота: 0,2 м. Об'єкт має темну, майже чорну, поверхню з видимими тріщинами та вогнищами. Він лежить горизонтально на підставці.

Місце знахідки:

Об'єкт знайдено в 1986 році в селі Залізняк, Львівська область, Україна.

Description of the object:

Rectangular, long, dark, with a wood texture. Length: 2.5 m, width: 0.3 m, height: 0.2 m. The object has a dark, almost black, surface with visible cracks and pits. It lies horizontally on a stand.

Place of discovery:

The object was discovered in 1986 in the village of Zaliznyak, Lviv region, Ukraine.

Опис об'єкта:

Прямокутний, довгий, темний, з текстурою дерева. Довжина: 2,5 м, ширина: 0,3 м, висота: 0,2 м. Об'єкт має темну, майже чорну, поверхню з видимими тріщинами та вогнищами. Він лежить горизонтально на підставці.

Місце знахідки:

Об'єкт знайдено в 1986 році в селі Залізняк, Львівська область, Україна.

Description of the object:

Rectangular, long, dark, with a wood texture. Length: 2.5 m, width: 0.3 m, height: 0.2 m. The object has a dark, almost black, surface with visible cracks and pits. It lies horizontally on a stand.

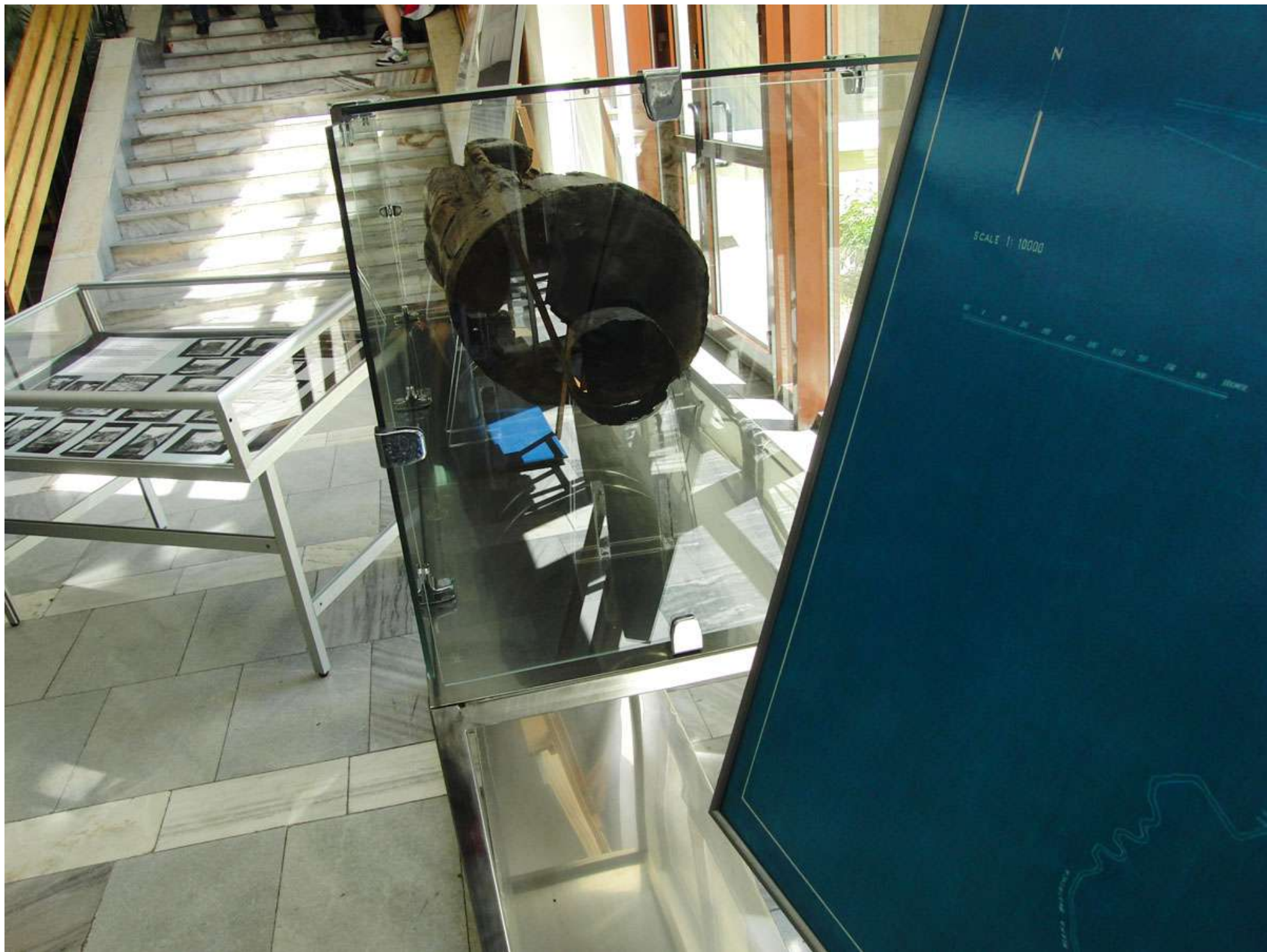
Place of discovery:

The object was discovered in 1986 in the village of Zaliznyak, Lviv region, Ukraine.



Об'єкт знайдено в 1986 році в селі Залізняк, Львівська область, Україна.







**Opis obiektu:**

Fragment XVI-wiecznej sieci wodociągowej. Sosnowa rura o średnicy ok. 20 cm, otwór wewnętrzny wywiercony za pomocą świda. Połączenia między rurami (tzw. buksy) wykonywano z żelaza kutego o grubości 1,2 cm i długości 10 cm. Styki zatykano mchem i zalewano smołą, a z wierzchu w celu ochrony przed gniciem były prawdopodobnie smarowane dziegciem.

Miejsce odkrycia:

Rurę wydobyto w 1996 roku w trakcie wymiany infrastruktury technicznej pod ul. Zieloną w Lublinie.

**Description of Excavated Objects:**

An element of the water-pipe network dating back to the sixteenth Century. It is a pine pipe of 20 cm in diameter. The pipe hole was bored by means of a drill. Pipe joint (the so-called hawsers) were made from forged iron of 1,2 cm in thickness and 10 cm in length. The joints were packed with moss and cast with tar, and the surface of the pipes was smeared with wood tar to prevent it from rotting.

Place of Discovery:

The pipe was excavated in 1996 when replacing below ground furniture in Zielona Street in Lublin.

**Опис об'єкту:**

Фрагмент водогінної мережі у XVI столітті. Соснова труба діаметром близько 20 см, внутрішній отвір висвердлений за допомогою вертла. З'єднання між трубами (так звані букси) виконано із кованого металу товщиною 1,2 см і довжиною 10 см. Стики затикалися мохом і заливалися смолою, а зверху, з метою охорони від гниття, були, швидше за все, змащувані дігтем.

Місце відкриття:

Трубу знайдено у 1996 році під час заміни технічної інфраструктури під вул. Зельоною в Любліні.









